

СТАНОВИЩЕ

Относно Изменение и допълнение на **Наредбата за прием на деца в общинските детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община, приета от Столичен общински съвет с Решение № 82 по Протокол № 48 от 22.02.2018 г., изм. и доп. (отстраняване на техническа грешка) – Решение № 270 по Протокол № 52 от 26.04.2018 г., изм. и доп. – Решение № 510 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г., изм. (отстраняване на техническа грешка) – Решение 641 по Протокол 59 от 13.09.2018 г., изм. и доп. – Решение № 69 по Протокол 70 от 14.02.2019 г., в сила от 18.03.2019 г.**

10 132 деца чакат прием след 4^{то} класиране и каквито и да е критерии няма да подобрят положението! **Изменението на критериите, на които трябва да отговарят децата, кандидатстващи в ОДЗ дава предимство на една група деца пред друга, а не решава генерално проблемът с липсата на места, нито променя броя на приетите деца. Неправилно, нечестно и алогично е деца, които отговарят на поставените от Вас критерии, да остават извън системата!!!** Проблемът е дългогодишен, без никакво решение или дори осезаемо подобрене.

По отношение на разглежданата Наредба:

В интерес на цялото семейство е детето да посещава ОДЗ най-близо до местоживеенето. Определяйки точки за голям период на пребиваване в този район, се намалява значително шансът на семействата, нанесли се скоро в съответния район. Това води до кандидатстване в крайни райони със свободни места и 2 пъти дневно в час-пик прекосяване на града, което рефлектира в увеличаване на трафика, задръствания и замърсяване на околната среда.

Промяна на местоживеенето се налага поради куп причини (промяна в изискванията на съответното семейство, поява на нов член в семейството, по-близка месторабота, промяна във финансовото състояние) и съобразно разбиранията, финансите и др. критерии всеки определя най-подходящото място за живеене като град, район, квартал и т.н. Критерий „уседналост” в район елиминира възможността **хората да се придвижват свободно** в града. Съгласно **Конституцията на РБ Чл. 35. (1)** „Всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели. Това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани”. СОС индиректно нарушава конституционно право и ограничава придвижването на млади семейства, „връзвайки” ги с точки за ОДЗ. Ако желанието Ви е да подкрепите родени/израснали родители в София, можете да го направите с уседналост на територията на СО. Уседналост 3 и повече години за район, означава преместване на семейството още преди да се е родило детето, за което ще се кандидатства. Наредбата

третира и децата, навършили 10 месеца, кандидатстващи за яслени групи в ДГ – родителите трябва да са се установили в този район още преди да са запланували, че искат да имат дете. Това е нелепо!! Неправилно е да се дават точки за уседналост на родителите на „нероден Петко”. Също така считам за по-правилен подход да се точкува адресът на детето, което кандидатства (аналогично на кандидатстване за училище), а не на майката/бащата, т.к. така съществува вариант да се избират поне 2 района за кандидатстване, а в някои случаи, дори 4.

ОК 1 Постоянен/настоящ адрес на един от родителите/настойниците на територията на административния район на детската градина/училището – 2 т.

Предложение: Да се запази в досегашния си вид.

ОК 2 Постоянен/настоящ адрес на територията на Столична община на един от родителите/ настояниците.

Предложение: Към момента така предложените критерии за адреси уеднаквяват постоянен и настоящ адрес. Считам, че трябва да се дава предимство на тези, притежаващи постоянен адрес, т.к. с това заявяват желание в дългосрочен план да останат на територията на СО. Уседналостта на територията на СО да има по-дълъг период като се степенува (напр. над 10 г., над 5 г., над 1 г.) като се дава предимство с по 1 т повече на тези с постоянен адрес.

ОК 3 Работещ родител

Предложение: Местоработата на работещите родители по трудово или служебно правоотношение да се доказва служебно.

ОК 8 Деца, родени с разлика до 2 години.

Считам критерият за дискриминативен по отношение на всички останали родители, които имат две и повече деца с по-голяма от две години разлика. И поставям въпрос: по-лесно ли се отглеждат, обучават и образоват деца, чиято разлика е 2г 1м, 2г 6м, 2г 9м, а 3 г?

Предложение: Отпадане на така зададения критерий.

ДК 16/17 Деца с хронични заболявания.

Приветствам наличието на такъв критерий, за да могат да усетят подкрепата на държавата и общината, родителите на децата с увреждания.

Самата формулировка „Деца с хронични заболявания” не е много коректна, т.к. освен хронични заболявания, има и други категории заболявания, които подлежат на медицинска експертиза и освидетелстване.

Предложение: Да се замени с термини/фрази, използвани в Наредбата за медицинската експертиза от 11.06.2019 г, „Деца със заболявания”, „Деца с увреждания” или „Деца с определени 50 или над 50% вид и степен на увреждане”.

Съгласно Закона за семейни помощи за деца от 30 април 2019, "Дете с трайно увреждане" е дете/лице до 20-годишна възраст с определени 50 и над 50 на сто вид и степен на увреждане или степен на трайно намалена работоспособност". Всички

предвидени облекчения се отнасят до деца с трайни увреждания 50 и над 50 процента – ето и конкретни примери:

- Съгласно същия закон – отпускането на месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане, чл. 2 ал. (3) т. 3 и чл. 6 ал. (6), се отнасят до деца с трайни увреждания 50 и над 50 процента.
- Данъчно облекчение за отглеждане на дете с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане, се ползва от родител на дете с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане – съгласно чл. 22г, ал. 7 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица от 24 април 2020 г.

Аналогично на **СК 11** Дете, на което член от семейството е с трайно намалена работоспособност **над 70%**, където е упоменат минималния процент на увреждане, за да се заяви този критерий, би следвало и за заявяване на ДК 16/17 да има упоменат минимум на степента на увреждане. Наличието на „ЕР на ТЕЛК с процент степен на увреждане, различен от 0” не е много коректно определено, защото и 3, и 5, и 10% е различно от нула, но смятате ли, че такова дете е редно да ползва точките от ДК 16/17, при положение, че държавата е определила използването на „привилегии” на деца с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане? Или смятате, че е по-добре да се остави в този вид, за да могат още деца да влизат и в без това големите групи? Също така смятам за неправилно прехвърлянето на места за деца с ХЗ/СОП през текущите класирания към местата по общ ред. Във всеки момент заседават ТЕЛК, които могат да излязат с ЕР и да определят деца с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане, но местата вече ще бъдат заети, поради прехвърляне и реално тези деца няма да могат да се възползват.

Предложения: За заявяване на ДК 16/17, детето да бъде с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане, което да се доказва с ЕР на ТЕЛК. Местата, предвидени за деца с ХЗ/СОП да не се прехвърлят към общия ред, а да останат на разположение, за да бъдат използвани, когато такава необходимост се появи.

Относно предложението за увеличаване броя на деца в групите:

Съгласно Наредбата за прием на деца в общинските детски градини и в подготовителните групи в общинските училища на територията на Столична община от 18.03.2019 г., чл. 4. **Детските градини са институции в системата на предучилищното образование, в които се отглеждат, възпитават, социализират и обучават деца от тригодишна възраст до постъпването им в I клас в съответствие с държавния образователен стандарт за предучилищното образование.**

Увеличаване броя деца в група не е най-доброто решение – нито за децата и техните родители, нито за персонала (учители и помощник възпитатели) – по този начин ДГ, от място за възпитание и обучаване на деца, се превръща единствено в място за отглеждане и физическо оцеляване на деца и персонал и се елиминират 3 от 4^{те} основни функции на ДГ. До колко качествено биха се отглеждали такъв брой деца остава спорен въпрос. До колко персоналят ще е мотивиран да обгрижва и без това не малкия брой деца, също поставям като въпрос. Към момента персоналят по групи е съставен от двама възпитатели (по един за всяка смяна) и един помощник-възпитател, който изпълнява всевъзможни функции (хигиенист, сервитьор, мияч на посуда и т.н.), но не и да „помага” във възпитаването на малчуганите, което е наименованието на длъжността. Освен това **големият брой деца в група води до по-лесно разпространяване на инфекции, особено такива предавани по въздушно-капков и фекално-орален тип – това застрашава рязко здравето на деца и персонал.** Съгласно Конституцията на РБ (от 18

декември 2015): Чл. 52 ал. (3) **Държавата закриля здравето на гражданите.** Увеличавайки броя на децата в групите Вие косвено нарушавате този закон и особено във време на **пандемия** не може да подситеgurите запазване здравето на деца и служители в ДЗ. Увеличаване броя на децата рефлектира и в присъствените дни на децата, поради зачестяване на заболялите и съответно в често използване на болнични и отсъствие на единия родител от работа.

Предложения: Насочете усилия към спешно построяване на сгради, които да поемат неприетите деца, а междуременно – обезщетете неприетите деца чрез ваучери или друг подходящ начин. Откриването на нови места (чрез реконструкция на съществуващи или построяване на нови ДГ) решава проблема с местата след време, а неприетите към момента деца са над 10 000. За тях какво следва и как ще ги обезщетите? Насочете вниманието си към адекватен брой учители и помощник-възпитатели, съобразно броя на децата в групите, както и към адекватно заплащане на служителите (особено тези, директно участващи в процеса на възпитание и обгрижване на децата), за да бъдат мотивирани да изпълняват своите задължения съвестно. Работете активно в тези насоки и се надяваме скоро да има видими промени!

Майка на приети деца,

Микробиолог,

Разочарован родител от безсилието и липсата на минимална заинтересованост на СО